

EGÉRBECSÜLET

A templom egerei szegények voltak és szinte mindig éhesek. Sovány krumplifőzeléken tengődtek már napok óta. Egy nap azonban azt a hírt csörögte fejük fölött a szarka, hogy a falu szélén, az árnyas bükkfa mellett lepottyant az égből egy jókora darab trappista sajt. Talán éppen a holdból tört le. Vagy az angyalok küldték az éhező földieknek. Sokat nem töprengtek a sajt eredetén, hanem elújságolták a hírt az egérkirálynak.

A király azonnal kiküldött az árnyas bükkhöz egy egeret, hogy derítse fel a terepet, tudja meg, igaz-e a hír. Ha pedig igaz, akkor azt is nézze meg, hogy mekkora az a sajt, és hozzon belőle kóstolót.

A felderítő egér elszaladt nagy lelkesen, de orrát lógatva, üres kézzel jött vissza. A király leültette és egy tányér krumplifőzeléssel kínálta:

– Egyél! – mondta neki. – Biztosan megéheztél a nagy futástól.

Aztán mesélj! Mit láttál? Miért nem hoztál sajtot?

Az egér tényleg éhes volt, falatozni kezdett, de néhány kanál után abbahagyta az evést, hogy válaszolhasson a kíváncsi királynak.

– Nem volt ott semmilyen sajt – felelte. – Mese az egész! A szarka hazudott. Körbejártam az árnyas bükköt, de még a falu szélét is minden irányban. Égből pottyant sajtot sehol nem találtam.

E szavak után újra meríteni akart egy kanállal a főzelékéből, de a kanál csak koppant egy nagyot a tányérban, mert az eleség kővé vált.

– Te hazudsz, nem a szarka! – kiáltott rá a király. – Igazságport szórtam a főzelékedbe, és lám, milyen jól tettem! A hazugságotól dermedt meg az ételed. Ezzel elveszítetted a becsületedet. Tűnj el innen! Nem vagy méltó arra, hogy templomunk egere légy!

Az egér eliszkolt, többé senki sem hallott róla. A király pedig új felderítőt küldött az árnyas bükkhöz. Hanem ez a felderítő is úgy járt, mint az elődje. Ő is üres kézzel jött vissza, és ő sem

mondott igazat, így neki is kiadta az útját az egérkirály. Ez a második azt hazudta, hogy ott van ugyan a sajt, de egy hatalmas, vad tigris őrzi, fel-alá járkál mellette, a közelébe se lehet menni.

Az egérkirályt nagyon bosszantotta, hogy egerei a szemébe hazudnak, de tett egy újabb próbát, egy harmadik felderítőt küldött az árnyas bükkhöz.

Ez az egér jött vissza a leggyorsabban, ám sajtot ő sem hozott. A király leültette, krumplifőzelékkal kínálta, mint az elődeit, és kíváncsian várta, hogy ez a harmadik majd mit hazudik neki.

Néhány falatnyi étel után aztán megszólalt az egér:

– Nagyon szégyellem magam, királyom – mondta. – Meg sem érdemlem ezt a főzeléket, de borzasztóan kínoz az éhség. Most mégis bevallom, hogy roppant gyáván viselkedtem. Ezért biztosan elzavarsz engem is a háztól.

– Mondjad már! – szólt rá a király türelmetlenül. – Volt sajt az árnyas bükkfa mellett?

– Volt – bólíntott az egér, és gyorsan bekapott egy újabb falatot.

– És? Tigris őrzi?

– Nem. Csak egy macska.

– Nagy és vad?

– Nem, még egészen kicsi. Ott szundított a sajt mellett békésen. Oda is mehettem volna hozzá, hogy hozzak a sajtból egy kis kóstolót, de inamba szállt a bátorságom, amikor egy szellő megrezegtette a cica bajszát, és megállás nélkül rohantam hazáig.

A király jót nevetett a vallomáson, és arra bízta az egeret, hogy egyen tovább. Az egér nem értette, hogy miért nem kergeti őt is világgá a király, de arra gondolt, hogy akármi lesz, jobb, ha teli hassal kell futni, mint éhesen, ezért jóízűen befalta az egész tányérnyi krumplifőzeléket. Megtehetette, mivel igazat mondott, így a főzelék nem vált kővé.

– No, fiam – mondta mosolyogva az egérkirály –, lehet, hogy nem te vagy a világ legbátrabb egere, de legalább becsületes vagy. Ráadásul azt mondom, hogy még bátrabb is vagy, mint amaz kettő, akiben még annyi kurázsiz se volt,

hogy bevallja gyávaságát. Szervezz magad mellé annyi egeret, amennyien el tudjátok hozni a sajtot! Te láttad, hogy mekkora, te tudod, hogy hány egér kell hozzá. Aztán hívd ide a szomszédasszony puliját! Beszélek vele, megkérem, hogy kergesse el azt a macskát, ti pedig nyugodtan elhozzátok a sajtot.

Minden úgy is történt, ahogyan azt az egérkirály kitalálta. Jött a szomszéd puli, a király megkérte, hogy segítsen nekik, a kutya elkergette a cicát, az egerek pedig hazavitték a templomba a sajtot. A sajt akkora volt, hogy három hétig lakmározhattak belőle vígan, s mire elfogyott, szinte el is feledték a krumplifőzelék ízét. Így aztán jólesett nekik, amikor végre ismét az került az asztalra.

KRUMPLIFŐZELÉK

AMIKRE SZÜKSÉGED LESZ, HA TE IS ELKÉSZÍTENÉD:

- ♣ 2 evőkanál napraforgó olaj
- ♣ 1 teáskanál fűszerpaprika
- ♣ 70 dkg burgonya
- ♣ 2 evőkanál majoránna
- ♣ 3 db babérlevél
- ♣ só ízlés szerint
- ♣ 2 dl tejföl
- ♣ 1.5 dkg finomliszt
- ♣ kb. 4 dl víz

AHOGYAN AZ EGEREK KÉSZÍTIK:

A krumplit megmossák, megpucolják, apró kockákra vágják.

Az olajat egy közepes lábasban felhevítik, hozzáadják a fűszerpaprikát, és 1 percig kis

lángon melegítik, majd hozzáadják a krumplit és jól összekeverik.

Ezután felöntjük annyi vízzel, amennyi pont ellepi a krumplit, megszórják majoránnával, megsózzák, hozzáteszik a babérlevelet, és lefedve főzik nagyjából 25 percig, míg a krumpli megpuhul.

Közben a tejfölt kikeverik a liszttel, óvatosan, simára, csomómentesre, és merítenek hozzá egy merőkanállal a főzelék levéből. A lével együtt ismét simára keverik, majd visszaöntik az így elkészült habarást a főzelékbe.

Alaposan elkeverik, és még 5 percig főzik kis lángon, hogy kicsit besűrűsödjön.

LÁTHATATLAN DIÁKOK

Egy kora őszi éjjelen egy apró csillagocska lesettenkedett az égről, és hullócsillagként egyenesen a kertészet legpompásabb karfioljai közé pottyant. Csillagporrá morzsolódva varázslattal hintett be néhány hófehér karfiolfejet. Nem látta senki. Nem tudott róla senki.

Másnap reggel ezeket a karfiolokat is leszedték és a közeli általános iskolába szállították sok más friss zöldséggel együtt. Ezen a napon karfiolfőzeléket készítettek az iskola szakácsai a diákok számára és virslit sütöttek hozzá.

Nos, az ebéd nagyon jól sikerült, panasz nem volt rá, a varázslat íze sem tette keserűvé. Mindenki megette a feltálalt ételt, aztán hipp-hopp, el is tűnt. Pontosabban csak a gyerekek tűntek el, mert a felnőttekre valahogy nem hatott az a csillagvilágból származó bűbáj, amit a karfiolfőzelék okozott.